

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

I) F CI /. I A nr.5593

Dosar nr. 303/2005

Ședința publică de la 23 noiembrie 2005

Președinte: M D	- judecător
V L	- judecător
G L	-judecător
A C	- mistrat asistent

Din partea **Parchetului** de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție a participat procuror F. A.

S-a luat în examinare recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului S. în numele și pentru Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr. 215 din 17 noiembrie 2004 a Curții de Apel Alba Iulia - Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal s-a prezentat: recurentul -- pârât Ministerul Finanțelor Publice Agenția Națională de Administrare Fiscală prin consilierul juridic O. S., lipsind recurenta - pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice S. și intimatul -reclamant C. S. Procedura completă.

Consilierul juridic O. S. a susținut recursul, solicitând admiterea acestuia cu referire la motivele scrise.

Reprezentanta Parchetului General de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție a pus concluzii de respingere a recursului ca nelbndat.

c u r t e a

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea formulată la data de 8 martie 2004, reclamantul C. S. a chemat în judecată Ministerul Finanțelor Publice și Direcția Generală a Finanțelor Publice S., solicitând anularea deciziei nr. 33/4 februarie 2004 și a procesului - verbal nr. 4121/12

septembrie 2003 prin care s-au stabilit obligații fiscale de A lei.

În motivarea cererii, reclamantul a învederat că la stabilirea profitului impozabil aferent anului 2001, organul de control ar fi

trebuit să aibe în vedere toate cheltuielile aferente desfășurării activităților sportive ale echipei de fotbal, care au facut obiectul unor transmisii televizate.

Prin sentința civilă nr. 215 din 17 noiembrie 2004, Curtea de Apel Alba Iulia - Secția Comercială și de Contencios Administrativ a admis acțiunea și a dispus anularea pct. 2 din decizia Ministerului Finanțelor Publice, referitor la impozitul pe profit aferent anului 2001, dobânzi și penalități, precum și a prevederilor corespunzătoare din procesul verbal de control. Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că reclamanta, persoană juridică de drept privat fără scop lucrativ, are ca obiect principal de activitate desfășurarea de activități sportive, inclusiv cea de performanță.

Întrucât peste 80% din veniturile totale realizate în 2001 au fost utilizate în scopul realizării obiectivelor pentru care a fost autorizat, reclamantul este în drept să beneficieze de facilitățile instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 și l.egea nr. 69/2000 privind educația fizică și sportul.

Împotriva sentinței au declarat recurs pârâții Ministerul Finanțelor Publice și Direcția Generală a Finanțelor Publice S. criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Astfel, pârâții au arătat că, pentru a beneficia de exceptarea de la plata impozitului pe profit, trebuia ea reclamantul să facă dovada că toate cheltuielile efectuate în anul 2001 pentru obținerea de venituri au fost aferente activităților economice desfășurate în scopul obținerii de profit.

Pârâții au mai criticat sentința și pentru că instanța nu a admis efectuarea unui raport de expertiză suplimentar prin care să se stabilească veniturile din activități economice, precum și cheltuielile efectuate pentru obținerea lor în anul 2001.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de motivele invocate și de prevederile art.304 și 304' Cod procedură civilă Curtea va constata că recursul este nefondat, urmând a fi respins ca atare.

Instanța de fond a făcut o analiză judicioasă a probelor, reținând că toate veniturile obținute în cursul lunilor martie și iulie 2001 din drepturi de televizare au fost cheltuite în scopul desfășurării

activității sportive a echipei de fotbal din cadrul clubului.
Expertiza contabilă efectuată în cauză a analizat sumele cheltuite de reclamant pe parcursul anului 2001 și a concluzionat că acestea au fost efectuate în scopul realizării obiectivelor pentru care a fost autorizat clubul, care, în aceste condiții nu datorează impozit pe profit pentru veniturile obținute în 2001 și implicit, nici dobânzi și penalități aferente.

Deși în evidența contabilă a reclamantului nu s-au înregistrat distinct cheltuielile pe tipuri de activități, cu și fără scop lucrativ, expertiza, în urma verificării documentelor contabile pe baza cărora au fost înregistrate, a enumerat cheltuielile efectuate, constatând că sunt deductibile fiscal, fiind aferente realizării veniturilor obținute din desfășurarea activităților cu caracter sportiv.

În aceste împrejurări, Curtea reține că instanța de fond a procedat corect. fără a mai solicita expertului să răspundă la obiecțiunile formulate de pârâți ori să dispună efectuarea unui supliment de expertiză contabilă.

În consecință, critici la adresa sentinței fiind neîntemeiate, Curtea urmează a respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice S. în numele și pentru Agenția Națională de administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice împotriva sentinței civile nr. 215 din 17 noiembrie 2004 a Curții de Apel Alba Iulia - Secția comercială și de contencios administrativ, ca nefondat.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 23 noiembrie 2005.
JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, JUDECA ' '
Mg.D.// V. I. y. Iu

MAGISTRAT ASISTENT,

A. C

Red. G.L.
Dact. C.G.
6 ex.